

POGOMONIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg n *praet* pog(o)m(o)niło się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pokłócić się [około czego]: Iako niemasz nic naswiecie doskonalszego tak mi się tez in hac victoria to nie gmysli stało zę się około praedam [*łupu wojennego*] woisko mi pogomonilo, tak ze i miasteczko zapalili. *ActReg* 63.

Formacje współrdzenne cf GOMONIĆ SIĘ.

sMP